

Міжнародні біблійні дослідження

Урок на 26 липня

Марія — вірна мати

Ключовий вірш: «А Марія зберігала всі ці слова і роздумувала про них у своєму серці».

Лука 2:19

Вибрані уривки з Писання:

Лука 1:26-56; 2:15-19; Івана 2:1-5; 19:25-27

Сьогоднішній урок починається у Віфлеємі, заповненому мандрівниками, які прибули, щоб зареєструватися для перепису, оголошеного цезарем Августом. Серед натовпу був Йосип, тесля з Назарету, та його наречена Марія, яка була вагітна. Вони подолали велику відстань, щоб виконати римський указ, подорожуючи пильними дорогами та шукаючи притулку у переповненому місті. Лука 2:1-3

Неподалік, на полях недалеко від Віфлеєму, до пастухів завітав ангел Божий, який сповістив про народження Спасителя, Христа Господа. «І ангел сказав до них: Не бійтеся, бо ось я сповіщаю вам велику радість, яка буде для всього народу. Сьогодні в місті Давида народився вам Спаситель, який є Христос Господь». Послання ангела супроводжувалося небесним воїнством, що славило Бога. Лука 2:8-14

Далі в оповіданні йдеться: «Коли ангели залишили їх і пішли на небо, пастухи сказали один до одного: «Ходімо до Віфлеєму й

подивімося на те, що сталося, про що Господь нам повідомив».

Тож вони поспішили й знайшли Марію та Йосипа, а також немовля, що лежало в яслах. Побачивши Його, вони розповіли про те, що їм було сказано про Цю Дитину, і всі, хто це почув, дивувалися з того, що пастухи їм розповідали». Лука 2:15-18

Все, що сталося, було для Марії незрозумілим, і наш ключовий вірш наводить на думку, що вона, можливо, задавалася питанням, яким буде результат цих подій. Хоча кілька місяців тому ангел оголосив їй, що вона народить сина, якому буде дано «трон Давида», Марія, ймовірно, не усвідомлювала повного масштабу цих божественних планів щодо її сина.

Крім того, Марія не могла тоді передбачити, що приблизно через тридцять три роки Ісус буде розп'ятий, воскресне з мертвих через три дні, а потім стане главою групи послідовників, яка формуватиметься протягом двох тисяч років — і все це з кінцевою метою викорінення гріха, страждань і смерті з людства.

У рамках наших постійних зусиль, щоб стати частиною класу Христа, нам потрібно уникати пристосування до цього світу і дбати про те, щоб не потурати плотським задоволенням, які інші вважають нормальними. Саме з цієї причини ми читаємо: «Думайте про те, що нагорі, а не про те, що на землі. Бо ви померли, і ваше життя сховане з Христом у Бозі» (Кол. 3:2, 3). Багато дій, які не є гріховними, приємні плоті. На відміну від певних заборон, які були дані народу Ізраїлю, у Новому Завіті ми не знаходимо багато наказів «не роби».

Натомість, як християни « », ми прагнемо виконувати у своїх серцях «дух» закону любові та закону праведності. Рим. 7:6

Ми, безперечно, благословенні тим, що можемо пережити реальність цього тексту: « Улюблені, тепер ми є синами Божими, і ще не відкрилося, чим ми будемо; але знаємо, що коли Він з'явиться, ми будемо подібні до Нього, бо побачимо Його таким, яким Він є». 1 Івана 3:2